

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ก.ล.ต.ม. ๒๕๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สืบเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) ในฐานะ นายทะเบียนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกรมสรรพากรได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินการ ตามแผนพัฒนาตลาดทุนไทยที่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งแผนดังกล่าวได้เสนอให้มีการปรับปรุงกฎหมายภาษีเพื่อส่งเสริมการออมเพื่อการเลี้ยงชีพเมื่อสูงอายุ สร้างความเชื่อมโยงของระบบการออมเพื่อการเลี้ยงชีพให้เคลื่อนย้ายระหว่างกันได้ เช่น การเปิดโอกาส ให้สมาชิกของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (PVD) และสมาชิกของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) โอนเงินไปยังกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นต้น โดยในหลักการสำนักงาน ก.ล.ต. และ กรมสรรพากรต่างเห็นพ้องว่าจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายภาษีเพื่อรองรับให้ PVD สามารถโอนเงิน ไปยัง RMF ได้ อย่างไรก็ตาม กรมสรรพากรและสำนักงาน ก.ล.ต. มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่ยังคง เห็นแตกต่างกันและไม่อาจพิจารณาเป็นที่ยุติได้

สำนักงาน ก.ล.ต. จึงขอเรียนข้อมูลโดยสังเขปเกี่ยวกับ PVD และประเด็นปัญหา พร้อมทั้ง ความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลโดยสังเขป

สมาชิกของ PVD จะมีสิทธิได้รับเงินจาก PVD ก็ต่อเมื่อสิ้นสมาชิกภาพ และบริษัท หลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคล (บริษัท จัดการ) ในฐานะผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่ในการจ่ายเงินตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยบริษัทจัดการต้องจ่ายเงินแก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของ PVD ซึ่งรายการในข้อบังคับของ PVD อย่างน้อยต้อง มีรายการตามที่กำหนดในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยที่ รายการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการจ่ายเงินเมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพหรือ เมื่อกองทุนเลิก เป็นรายการหนึ่งที่ข้อบังคับของ PVD ต้องมีตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติกองทุน สำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และในทางปฏิบัติข้อบังคับรายการดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ

จ่ายเงินให้แก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพ เช่น การโอนเงินที่สมาชิกมีสิทธิได้รับจาก PVD ของนายจ้างรายเดิมไปยัง PVD ของนายจ้างรายใหม่ การจ่ายเช็คระบุชื่อสมาชิกแทนการจ่ายเงินสดหรือการโอนเงินเข้าบัญชีชื่อสมาชิก เป็นต้น

๒. ประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย

มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓/๒ และมาตรา ๒๓/๓ เมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุอื่นซึ่งมิใช่กองทุนเล็ก ผู้จัดการกองทุนต้องจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่ลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุนและตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓/๑ โดยให้จ่ายรวมทั้งหมดในคราวเดียวกันภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสมาชิกภาพ” และมาตรา ๒๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติว่า “เมื่อลูกจ้างรายใดสิ้นสมาชิกภาพเพราะออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ลูกจ้างรายนั้นมีสิทธิเงินทั้งหมดที่มีสิทธิจะได้รับไว้ในกองทุนและคงการเป็นสมาชิกต่อไป โดยลูกจ้างและนายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน โดยระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกจากงาน” เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวในประเด็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว กรมสรรพากรและสำนักงาน ก.ล.ต. มีความเห็นต่างกัน ดังนี้

(ก) กรมสรรพากรมีความเห็นว่า กรณีสมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพประสงค์จะให้บริษัทจัดการโอนเงินจาก PVD ไปยัง RMF จะกระทำได้อีกต่อเมื่อมีบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับบทบัญญัติในมาตรา ๖๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีข้อกำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินจาก กบข. สามารถขอโอนเงินไปยัง PVD หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจากงานหรือการชราภาพไว้ชัดเจน ในขณะที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ เพียงแต่กำหนดให้บริษัทจัดการต้องจ่ายเงินให้แก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพเท่านั้น ดังนั้น บริษัทจัดการจึงไม่สามารถโอนเงินที่สมาชิกมีสิทธิได้รับจาก PVD ไปยังกองทุนอื่น และในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดบทบัญญัติรองรับการโอนเงินไปยังกองทุนอื่น หากเมื่อสมาชิกของ PVD มีเหตุต้องนำเงินออกจากกองทุนเพราะออกจากงานหรือนายจ้างเลิกกิจการหรือเลิกกองทุนแล้ว สมาชิกจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ตามข้อ ๒ (๓๖) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๗๗ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ที่ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

(ข) สำนักงาน ก.ล.ต. มีความเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นบทเร่งรัดหน้าที่ในการจ่ายเงินของบริษัทจัดการให้จ่ายเงินแก่ลูกจ้างที่สิ้นสมาชิกภาพ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการจ่ายเงินให้แก่สมาชิกของ PVD ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันกับมาตรา ๖๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่กำหนดให้ กบข. ต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินจาก กบข. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากส่วนราชการเจ้าสังกัดและได้ปรากฏหลักฐานถูกต้องครบถ้วน หรือในมาตรา ๖๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่กำหนดให้ กบข. ต้องโอนเงินไปยังกองทุนอื่นภายในเจ็ดวันทำการนับแต่ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินจาก กบข. ได้แสดงความประสงค์และปรากฏ

หลักฐานครบถ้วนถูกต้อง สำหรับความแตกต่างระหว่างกฎหมายทั้งสองฉบับคงมีเพียงวิธีการในรายละเอียดของการจ่ายเงินที่ กบข. กำหนดไว้ชัดเจนว่า นอกจากผู้มีสิทธิได้รับเงินจาก กบข. จะขอให้ กบข. จ่ายเงินให้แก่ตนเองแล้ว ก็อาจแสดงเจตนาขอให้ กบข. โอนเงินไปยัง PVD หรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจางานหรือการชราภาพได้ด้วย ในขณะที่ PVD กำหนดให้การจ่ายเงินให้เป็นตามที่กำหนดในข้อบังคับและตามมาตรา ๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ของบริษัทจัดการนอกจากจะอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว บริษัทจัดการยังมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น หากสำนักงาน ก.ล.ต. อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติดังกล่าวออกประกาศหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินให้แก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพของ PVD โดยบริษัทจัดการต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งข้อกำหนดของประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้บริษัทจัดการที่บริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพโอนเงินของสมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพสิ้นสุดลงเพราะเหตุออกจางานหรือนายจ้างเลิกกองทุนไปยังกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอื่น กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในการออกจางานหรือเพื่อการชราภาพ เมื่อสมาชิกแสดงความประสงค์ผ่านคณะกรรมการกองทุน โดยถือว่าเป็นข้อกำหนดที่รองรับให้มีการโอนเงินของสมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพมีสิทธิได้รับจาก PVD ไปยังกองทุนอื่นแล้ว

สำนักงาน ก.ล.ต. จึงขอเรียนหรือในปัญหาข้อกฎหมายว่า หากสมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพประสงค์จะให้บริษัทจัดการโอนเงินของสมาชิกที่อยู่ใน PVD ไปยังกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันเพื่อการออกจางานหรือเพื่อการชราภาพ เช่น RMF เป็นต้น ข้อบังคับของ PVD จะกำหนดให้บริษัทจัดการดำเนินการตามความประสงค์ของสมาชิกได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้ผู้จัดการกองทุนต้องจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่ลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุนฯ ในเบื้องต้นจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าจะสามารถโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่นโดยไม่จ่ายให้แก่ลูกจ้างโดยตรงได้หรือไม่ ซึ่งต้องพิจารณาเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ เป็นสำคัญ

^๑ มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓/๒ และมาตรา ๒๓/๓ เมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุอื่นซึ่งมิใช่กองทุนเล็ก ผู้จัดการกองทุนต้องจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่ลูกจ้างตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุนและตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓/๑ โดยให้จ่ายรวมทั้งหมดคราวเดียวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสมาชิกภาพ

มาตรา ๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ บัญญัติให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพขึ้นโดยความสมัครใจของนายจ้างและลูกจ้างเพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตาย ออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน กล่าวคือ เมื่อลูกจ้างตาย ออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน แล้วแต่กรณี ให้ลูกจ้างได้รับเงินจากกองทุนเพื่อเป็นทุนค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพในระหว่างที่ลาออกจากงานหรือลาออกจากกองทุน และในกรณีการจ่ายเงินจากกองทุนเมื่อลูกจ้างสิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุอื่น ซึ่งมีใช้กองทุนเล็กนั้น บทบัญญัติมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ บัญญัติให้ผู้จัดการกองทุนต้องจ่ายเงินจากกองทุนให้แก่ลูกจ้างทั้งหมดคราวเดียวกันภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสมาชิกภาพ เว้นแต่กรณีลูกจ้างซึ่งสิ้นสมาชิกภาพเพราะการเกษียณอายุแสดงเจตนาขอรับเงินจากกองทุนเป็นงวดตามมาตรา ๒๓/๒^๔ และกรณีลูกจ้างซึ่งสิ้นสมาชิกภาพเพราะออกจากงาน ประสงค์ให้คงเงินทั้งหมดที่มีสิทธิจะได้รับไว้ในกองทุนตามมาตรา ๒๓/๓^๕ แต่ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติมาตราใดบัญญัติให้ออนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่น และโดยที่การโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่นนั้น ถือเป็นหลักการในสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ หากประสงค์จะให้มีการโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่นได้ ก็ต้องบัญญัติไว้ให้ชัดเจนทำนองเดียวกับมาตรา ๖๗/๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติให้ผู้เป็นสมาชิกขอโอนเงินไปยังกองทุนอื่นได้

^๒มาตรา ๕ กองทุนจะมีขึ้นได้ต่อเมื่อลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันจัดตั้งขึ้นและได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตาย ออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน โดยลูกจ้างจ่ายเงินสะสมและนายจ้างจ่ายเงินสมทบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของกองทุนนั้น ทั้งนี้ จะจัดตั้งเป็นกองทุนนายจ้างเดียวหรือกองทุนหลายนายจ้าง ซึ่งอาจมีนโยบายการลงทุนนโยบายเดียวหรือหลายนโยบายก็ได้

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔มาตรา ๒๓/๒ เมื่อลูกจ้างรายใดสิ้นสมาชิกภาพเพราะการเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน หากลูกจ้างรายนั้นแสดงเจตนาขอรับเงินจากกองทุนเป็นงวด ให้ผู้จัดการกองทุนจ่ายเงินจากกองทุนตามเจตนาของลูกจ้าง โดยลูกจ้างรายนั้นยังคงเป็นสมาชิกของกองทุนต่อไปได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน แต่ลูกจ้างรายนั้นและนายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินสะสมหรือเงินสมทบสำหรับลูกจ้างรายนั้นอีก ทั้งนี้ การรับเงินจากกองทุนเป็นงวดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

^๕มาตรา ๒๓/๓ เมื่อลูกจ้างรายใดสิ้นสมาชิกภาพเพราะออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ลูกจ้างรายนั้นมีสิทธิคงเงินทั้งหมดที่มีสิทธิจะได้รับไว้ในกองทุนและคงการเป็นสมาชิกต่อไป โดยลูกจ้างและนายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุนโดยระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกจากงาน

^๖มาตรา ๖๗/๑ ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินดังกล่าวตามมาตรา ๔๕ ผู้ใดที่ยังไม่ขอรับเงินคืนหรือขอทยอยรับเงินคืน ให้กองทุนบริหารเงินที่ยังไม่รับคืนต่อไปได้ แต่ถ้าผู้นั้นขอโอนเงินไปยังกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจากงานหรือการชราภาพ ให้กองทุนโอนเงินไปยังกองทุนดังกล่าวภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความประสงค์และได้ปรากฏหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ดังนั้น แม้ว่าคณะกรรมการกำกับตลาดทุนจะมีอำนาจตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสอง^๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเพื่อให้บริษัทจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดำเนินการได้ก็ตาม แต่ในประกาศนี้ไม่อาจกำหนดให้ในข้อบังคับของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพกำหนดให้บริษัทจัดการโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่นตามความประสงค์ของสมาชิกได้ เพราะจะเป็นการขัดกับพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ ตามเหตุผลที่ได้ให้ไว้ข้างต้น

อนึ่ง หากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประสงค์จะให้มีการโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่นได้ตามความประสงค์ของสมาชิก ก็ควรดำเนินการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ ให้มีความชัดเจนต่อไป

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๔

^๗ มาตรา ๑๓๓ วรรคสอง

ให้บริษัทหลักทรัพย์ทำสัญญาเป็นหนังสือกับบุคคลหรือคณะบุคคลที่มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล และต้องดำเนินการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด ในการนี้ให้คณะกรรมการกำกับตลาดทุนมีอำนาจกำหนดรายการอันเป็นสาระสำคัญแห่งสัญญาดังกล่าวได้